

Kalandozás a Vértes és Gerecse környékén

2016.04.23.

Egy napsütéses kellemes reggelen indult el buszunk a 33 fővel a Vértes és Gerecse szelíd hegyhátainak vidékére. A busz, amint lehetett elhagyta az autópályát és a Gerecse hegyei között közelítette meg az első megállóhelyet, Vértestolnát.

Vértestolna nevével ellentétben a Gerecse hegységben fekszik már a honfoglalás előtt lakott terület. Első okleveles említése a török időkből való. a török idők alatt a falu teljesen elnéptelenedett. Ezután az első betelepülők a németországi Baden-Württemberg tartományból érkeztek 1733 őszén. Velük az Eszterházy uradalom örökös szerződést kötött. A mai napig ápolják hagyományait. a Kisebbségi önkormányzat önerőből felújította és üzemelteti a német tájházat, melynek berendezési tárgyait a falu lakói adták össze.

A tájházban a gondnok idős bácsi unokája és lánya be is mutatta a különböző használati eszközök használatát. A tájház megtekintése után meglátogattuk a falu templomát, a bátrabbak felmehettek a karzatra és a toronyba is.

A templom megtekintése után buszra szálltunk, utunk Vértesszőlőre vezetett.

Vértesszőlősön a szabadtéri kiállítóhelyen megtekintettük az előember és környezetének (állatok) megtalált nyomait. Külön kiállítóhelyet szenteltek a korabeli „konyhának” a tűzhely és a pattintott kőeszközök maradványaival.

A korábban beomlott barlang falain még napjainkban is láthatóak a cseppkövek, ott, ahol a koponyacsont darabot találtak. A bemutatóhely bejárata mellett zárt kunyhóban a földtani szelvényekben talált állatnyomokat mutatják be, illetve az állatok hangját is meg lehet hallgatni egy interaktív berendezés segítségével.

Vértesszőlős után egy rövid pihenőt tartottunk **Tatán** az Öreg-tó és a vár mellett. A társaság egy része itt körbejárta a várat és a várkertben található romokon sétált, míg mások ebédjüket és déli kávéjukat fogyasztották el.

A tatai pihenő után a csoport az **Agostányi Arborétumot** tekintette meg szakvezetéssel. Az arborétum közel harminc méteres fái között sétálva a déli nap ellenére is nagyon kellemes sétát tettünk. Az előző hetek csapadékos időjárásának köszönhetően friss üde zöld fák árnyékában sétálhattunk. Az arborétumban virágzó tulipán és liliomfát, illetve Rhododendront is láttunk. Az arborétumban tett séta után fájjal szívvel búcsúztunk a százéves fáktól.

Utunk következő állomása a **Bokodi-tó**, mely a hőerőmű építésekor emberi kéz által létrehozott mesterséges tó. Mivel az erőmű hűtésére használták 1960-2015 között egyetlen télen sem fagyott be. A télen is horgászatra használható tó környékén illetve a tavon speciálisan kialakított stégházakban valóságos horgászparadicsom alakult ki. Csoportunknak külön szerencséje volt, hogy sikerült bejutnunk egy ilyen stégházba, és megtekinthettük, hogy a víz felett mennyire otthonos kis házikók épültek. Sajnos a Tópart megközelítése meglehetősen nehézkes, a busszal nem is sikerült teljesen a megközelítenünk.

A Bokodi-tó után utunk utolsó állomására az **Oroszlány-Majkpusztán** található bányászati kiállításra látogattunk el. A kiállítás különlegessége, hogy az akna gépháza, a szállításhoz tartozó osztályozó maradéktalanul megmaradt. Az egykori bányaterületet betemették, de a berendezések ruhák, dokumentumok eszközök kivétel nélkül a helyszínen maradtak. A kiállítás különlegessége, hogy mindent meg lehet fogni, kipróbálni, a kiállításon.

Az udvaron csillevasút üzemel a gyerekek és játékos felnőttek örömeire. Utunk ezen befejező állomásán, több mint két órát töltöttünk el. A kiállítás bezárásakor ki csapatunk élményekkel gazdagodva tért haza Budapestre.

Mai programunk a Terézvárosi Önkormányzat támogatásával valósult meg, melyet tagjaink nevében ezúton is köszönünk.

Véső Tamás
túravezető